

PRIKAZ KNJIGE

Ivana Jedud, Danijela Ustić

Mentoriranje i mentorski programi. Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet, Zagreb, 2009.

Priručnik *Mentoriranje i mentorski programi* autorica Ivane Jedud i Danijele Ustić u izdanju stručnog niza Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta, obuhvaća 120 kartica teksta te je podijeljen u 5 poglavlja: Uvod, Definicije i razvoj mentoriranja, Mentorski odnos, Mentorski programi kroz praksu i istraživanja, Procesi u mentorskim programima.

Prema navodima autorica u uvodu, njihova je namjera pri pisanju ovog teksta bila da svoja dugogodišnja neposredna iskustva u mentorskom radu s djecom i mladima te spoznaje do kojih su došle prikažu na strukturiran i cjelovit način kako bi pružile podršku svima koji se bave mentoriranjem, posebice u profesionalnom okruženju.

U prvom poglavlju autorice se usmjeruju na usporedbu različitih definicija mentoriranja, te prikazuju ključne značajke dviju bazičnih vrsta mentoriranja: prirodnog i profesionalnog. Usporedbom različitih definicija autorice izdvajaju zajednička ključna obilježja mentorske aktivnosti koja ih razlikuju od srodnih pojmova (prijateljstva, treniranja, savjetovanja). U ovom dijelu prikazan je i razvoj formalnog mentoriranja koje se locira u SAD-u na početku 20. stoljeća kada se počinje javljati kao prepoznatljiv oblik podrške najčešće namijenjen djeci i mladima, te se provodi pod okriljem različitih neprofitnih organizacija kao poseban vid volonterske aktivnosti koji je komplementaran radu državnih institucija u području skrbi za djecu i mlade.

U poglavlju koje se bavi mentorskim odnosima iz teorijske perspektive raspravlja se o prirodi mentorskog odnosa, njegovu razvoju kroz pojedine faze te o mogućim ishodima tog odnosa za dijete (mentoriranog) ali i za mentora. Mentorski se odnos smješta u kategoriju pomažućih, asimetričnih odnosa u kojem zrelija, iskusnija osoba pomaže u osobnom ali i u obrazovnom i profesionalnom razvoju mlađoj, neiskusnijoj osobi. U ovom su poglavlju vrlo iscrpno i sustavno prikazana svojstva mentorskog odnosa s obzirom na različite dimenzije kao što su: naklonost i kontrola ili, s obzirom na kategorije, kao što su: sadržaj odnosa, tip socijalne podrške, zajednički interesi i cilj odnosa.

Ovo poglavlje koje je više teorijskog karaktera nadopunjuje se poglavljem o mentorskim procesima u širem (planiranje i upravljanje programima) i užem smislu (stvaranjem i održavanjem mentorskog odnosa, te usmjeravanjem prema postizanju određenih ciljeva). Poglavlje osim dobro strukturiranog pregleda koraka u razvoju mentorskih programa vezanih uz procese strateškog planiranja, upravljanja i osiguravanja kvalitete, sadrži i niz praktičnih primjera i sugestija za same mentore na razini konkretne provedbe pojedinih aktivnosti tijekom procesa mentoriranja.

Poglavlje o mentorskim programima kroz praksu i istraživanje zaokružuje ovaj tekst prikazom primjera dobre prakse u svijetu i kod nas. Uz to što je u ovom dijelu prikazano dvadesetak najpoznatijih i najuspješnijih programa mentoriranja značajan je prilog i prikaz istraživačkih metoda, pristupa i glavnih nalaza u ovom području što ovim programima daje znanstvenu verifikaciju i utemeljenost na suvremenim teorijskim spoznajama u području pomagačkih djelatnosti.

U osvrtu na formu i sadržaj ovog teksta treba na prvom mjestu istaknuti relevantnost teme s obzirom na rastuće društvene potrebe u području skrbi za djecu i mlade. Zatim, valja naglasiti dobru strukturiranost i uravnoteženost teksta s obzirom na teorijsku podlogu koja je uvjerljivo potkrijepljena rezultatima empirijskih istraživanja te ilustrirana izvrsnim primjerima dobre prakse. Poseban komentar zaslužuje i sam stil pisanja koji je jezgrovit i jasan te upotpunjen grafičkim i tabličnim sažimanjem što tekst čini pitkim i privlačnim. Posebno valja istaknuti i uokvirene izvorne citate koji pridaju svježinu i autentičnost tekstu. Sve to svjedoči o visokoj kompetenciji autorica u smislu znanja i razumijevanja tematike, u smislu širokog iskustva i vladanja primjerenim metodama i vještinama u ovom području te prije svega njihovim jasnim stavom o vrijednosti ovog pristupa kroz zagovaranje visokih etičkih načela i njihovom nepresušnom entuzijazmu za promicanje i bavljenje mentoriranjem. Vraćajući se na sam početak teksta u kojem autorice zahvaljuju suradnicima i mentorima možemo reći da sam ovaj tekst najbolje svjedoči što znači imati dobre i

stručne mentore tijekom svog osobnog i profesionalnog razvoja.

Zaključno može se ustvrditi da tekst svojom svježinom, širinom i praktičnom orijentacijom može postati vrlo koristan priručnik s jedne strane za uvođenje

studenata u mentorski rad u teorijskom i istraživačkom smislu, a s druge biti koristan praktičan priručnik za sve one koji već rade u ovom području ili one koji su tek početnici kako bi se mogli jasnije orijentirati i prepoznati prostor za unapređenje svog rada.

Pripremila:

Prof.dr.sc. Vlasta Vizek Vidović